



## «Sopar de la Fam»



Les parròquies de l'arxiprestat Perifèria, juntament amb Mans Unides, han celebrat, el dissabte 14 de febrer, la Campanya contra la Fam al Món, enguany amb el lema: «Lluitem contra la pobresa, t'hi apuntes?»

L'acte ha tingut lloc a la parròquia Sant Antoni M. Claret, al barri de Balàfia. Ha començat amb la celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Piris i concelebrada per la majoria dels preveres de l'arxiprestat. Tot seguit, la Sra. Paquita Deltell, en representació de Mans

Unides, ha llegit un manifest en el qual feia balanç de la feina feta per aquesta ONG al llarg de tants anys. Després, s'ha projectat un vídeo sobre la fam al món.

És un sopar diferent del que es fa habitualment, només una llesca de pa amb oli i una poma. Però és molt més que un sopar. És un acte de solidaritat amb les persones més pobres del Tercer Món.

Els diners recollits en el sopar es destinaran a finançar projectes de Mans Unides.

Conxita López Torres

## Rosari de torxes i Campanya del Malalt a la Catedral



La Diòcesi de Lleida ha commemorat, el diumenge 15 de febrer, la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes i l'inici de la Campanya del Malalt. Els actes, que han estat presidits pel bisbe Joan i organitzats per l'Hospitalitat de Lourdes, s'han iniciat amb unes paraules de Mn. Manel Mercadé, consiliari de l'Hospitalitat, sobre el tema escollit enguany: «L'Alegria de la Missió.»

Tot seguit, la delegada de la Pastoral de la Salut, Montserrat Esquerda, ha fet referència al missatge de l'escolta i de la saviesa del cor, del

papa Francisc, amb motiu del Dia del Malalt.

El Rosari de Torxes per l'interior del temple ha donat pas a la celebració de l'Eucaristia. En la seva homília, el Sr. Bisbe s'ha centrat en el significat de la curació del leprós, ressaltant l'acte de fe del leprós en aproximar-se a Jesús i la seva pregària confiada: «Senyor, tu pots purificar-me si vols!» Mons. Piris s'ha referit al fet de tocar el malalt i ha parlat de la necessitat d'apropar-nos als altres amb la saviesa del cor. Sempre —ha dit— ha de prevaldre en nosaltres el llenguatge de la tendresa, de la proximitat i la misericòrdia.

Al final, el Sr. Ramon M. Reig, president de l'Hospitalitat, tot agraint la participació, ha anunciat les dates del pròxim pelegrinatge diocesà al Santuari de Lourdes, del 25 al 28 de juny. El bisbe Joan ha fet una crida a participar-hi i així poder fer experiència de comunió diocesana a Lourdes.

## AJUDANT A VIURE

### Aprendre a escoltar Déu en el silenci



El proper diumenge, dia 22, celebrem com cada any l'anomenat Dia del Seminari, i vull fer una crida especialment a aquells joves i no tan joves que han sentit d'alguna manera la vocació al sacerdoci ministerial (algun d'ells m'ha dit que no ho descarta, però vol pensar-ho més). Els convido a detenir-se un temps i a posar-se a l'escolta del Déu, que segueix cridant-los. I a fer-ho

fixant-se en una experiència viscuda pel profeta Elies (cf. 1Re 19,3ss), que va viure una crisi de sentit com la de molts joves d'avui.

Elies arriba a la muntanya de l'Horeb fugint i cansat física i moralment. A mesura que va caminant va fent també un camí en el seu interior. Havia tingut molt èxit en la seva missió i, malgrat tot, ha entrat en una profunda crisi. Abans tenia molta seguretat i ara se sent desorientat i insegur davant el seu futur, es lamenta de les seves febleses i decideix posar fi a la seva carrera (19,4). Va fugint, però l'ofega la solitud personal, ningú el comprèn i vol reorientar la seva vida. Viu un moment de llum i de gràcia que li dona forces (19,8), però segueix tancat en si mateix —de fet s'instal·la en una cova—. Percep que Déu segueix cridant-lo a l'etapa decisiva de la seva vida i, de fet, tindrà una profunda experiència de Déu en aquella muntanya, però ha hagut de superar resistències interiors i fer un pas endavant per veure la vida des d'un nou angle.

El relat és especialment suggeridor: «Surt i estigues dret davant Jahvé» (19,11). Per fi percep que Déu es manifesta en la nit fosca de la seva vida. Però no és el Déu que esperava: el Déu de la victòria, del poder, del triomf sobre els adversaris. És un Déu de silenci i de pau. Elies s'imaginava que el Senyor estava en el vent impetuós, un huracà tan violent que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques... Però el Senyor no hi era, en l'huracà, i continua el desconcert.

Déu no se li manifesta de manera sensible i llevant-li els dubtes. Déu es revela d'una forma inesperada: en un «murmuri d'un ventíjol suau» (19,12), en el silenci, en el misteri, en la transcendència. Li demana veure'l amb més profunditat i exigència. Això és important: només des d'aquesta perspectiva podrem entendre també el silenci de Déu en la creu de Jesús, un silenci eloqüent que no és absència de comunicació sinó lliurament de la Paraula. Una paradoxa que resumirà magistralment sant Joan de la Creu en el seu *Càntic Espiritual*: «La música callada, la solitud sonora, la cena que recrea i que enamora.»

Cal posar-se així davant Déu per acollir la seva crida, la seva Paraula, amb atenció contínua i sortida permanent de si mateix, silenci, temps per a escoltar, per «estar amb Ell». Amb un diàleg que pot començar amb la pregunta: què busques?; i continuar amb una altra pregunta: què vols que faci, Senyor?, obrint-se a la veu de Déu en actitud receptiva. Això demana l'esforç de sortir de nosaltres mateixos, dels nostres habituals soliloquis, i establir un diàleg real amb Aquell que segueix cridant i esperant respostes generoses. El drama espiritual d'Elies ens ajuda a rellegir la nostra pròpia experiència de cridats per a ser enviats a un món necessitat de transformació.

Rebeu la salutació de vostre germà bisbe,

† Joan Piris  
Bisbe de Lleida



## ENTREVISTA



▶ **ÉDISON FAÑANÁS LANAU**

## Voluntariat de presons

**É**dison Fañanás és pare de família nombrosa i diaca, llicenciat en ciències químiques i en eclesiàstiques i doctor en teologia, és professor d'institut a Calw (Alemanya). La seva tesi —*Voluntariado y prisión* (Claret)—, que qüestiona el voluntariat penitenciari des de dins i no només des d'una perspectiva teològica, conté una investigació empírica global (75 entrevistes a interns, treballadors i voluntaris a 5 presons d'Espanya, Alemanya, Colòmbia, Índia i Sudàfrica) i promou un diàleg entre la societat civil i el compromís cristià.

### Per què et va atraure el voluntariat de presons?

El regal de la fe l'he rebut per tres conductes: la família, l'Escola Pare Manyanet i el grup de joves de la Parròquia St. Vicenç de Sarrià. Aquest entorn va facilitar el compromís a la presó com a voluntari. La principal aportació és la nova: a la presó tant l'intern com el voluntari estan en un context on és més fàcil copsar la misèria i finitud humana i, per això, es fa més palesa la presència de Déu.

### Quines raons ètiques donen sentit al voluntariat a la presó?

El voluntariat a la presó es pot justificar èticament com el pont necessari que uneix el món de les persones privades de llibertat i que tenen dret a una resocialització amb el món de les persones que gaudeixen de llibertat i que tenen dret a conuiu en pau.

### Com es pot entendre el càstig des d'una ètica cristiana?

L'ètica cristiana promou una justícia restaurativa-agàpica: entén el càstig no com a revenja (justícia retributiva) sinó com una reparació del mal fet, donant espai i visualitzant les víctimes en un procés on també l'infractor pugui fer experiència de l'amor incondicional de Déu.

Òscar Bardají i Martín

## PREGÀRIES DE LA M. TERESA

## Pels refugiats



**S**enyor meu!  
Tota aquesta gent  
ha perdut terra i cases  
i molts s'han vist privats  
fins i tot dels seus amors  
més estimats.

Dóna'm força, Senyor,  
de pregar per ells,  
davant del Pare,  
però sobretot  
d'integrar en l'acció  
la pregària.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

## RETALES DE VIDA

## El amigo palo

**H**e releído una pequeña carta que me remitió una niña de diez años, dándome las gracias tras una consulta para resolver pequeños problemas psicológicos que requerían ayuda.

Al leerla, hoy de nuevo, me ha hecho repensar una expresión inusual contenida en dicha nota: «Un día encontré al amigo palo... me apoyó, me ayudó.»

En una época tecnológica en la que las redes sociales nos hacen mover en busca de contacto y amistad, no he encontrado una expresión como esta.

Las comunidades virtuales nos proponen amistades del mundo, amigos globales, grupos de opinión, gentes y colectivos que opinan, y con sus opiniones, su aprobación, sus estadísticas de enlaces y grupos de relación en red nos garantizan amistades efímeras y un soporte débil.

Pero el *amigo palo* es aquel que está a nuestro lado, el que ayuda y soporta, el que comparte y refuerza, el que acompaña y calla, el que callado nos sustenta y vigoriza, el disponible siempre, el silencioso...; el permanente en tiempo y lugar.

El *amigo palo* es aquel a quien debemos nuestra propia configuración personal, nuestras seguridades y nuestras creencias. Quién está presente en las alegrías y en las adversidades.

El *amigo palo* es aquel que a veces, relegado por mil circunstancias, retorna a nuestro pensamiento con agradecimiento y nostalgia.

Hoy he pensado que deberíamos recuperar el sentido de la amistad fuerte y sólida, que todos nos debemos esforzar en hacer buenos amigos palo.

Y que lo hacemos posible actuando como lo hizo Nebridio, el buen amigo de san Agustín, que abandonó su patria y le acompañó en su aventura para «compartir la ardiente pasión de la verdad y de la sabiduría. Como nosotros suspiraba y como nosotros fluctuaba, ardiente buscador de la vida feliz y escrutador infatigable de las más difíciles cuestiones» (*Confesiones*).  
¡Ese fue su *amigo palo*!

Gloria Blanco, psicóloga

## LEX ORANDI, LEX CREDENDI

## Recibir con humildad, entregar con misericordia



**H**ablaba el Santo Padre de un gran regalo: «La salvación no se compra ni se vende. Se regala, es gratuita. Nosotros no podemos salvarnos por nosotros mismos, la salvación es un regalo, totalmente gratuita.»

El Señor nos lo dice, como a Nicodemo: «Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Hijo único, para que no perezca ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna» (Jn 3,16).

Un regalo que se nos brinda y que, para recibirlo, sólo se nos pide «un corazón humilde, un corazón dócil, un corazón obediente, como el de María».

Un regalo que recibimos de «Dios, rico en misericordia, por el gran amor con que nos amó» (Ef 2,4). Jesucristo «no estimó un bien irrenunciable ser igual a Dios sino que se anonadó a sí mismo y obedeció hasta la muerte y una muerte de cruz» (Fl 2,7).

Se nos llama a ser don: «Dios nos ha creado en Cristo Jesús, para que nos dediquemos a las buenas obras, que él determinó que practicásemos» (Ef 2,10).

Y hoy, por medio del Santo Padre, se nos llama a «ser islas de misericordia en medio del mar de la indiferencia». Revestidos de la «bondad y misericordia» de Cristo, «llegar a ser como Él, siervo de Dios y de los hombres».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero  
Franciscana de los Sagrados Corazones

## LECTURES MISSA DIÀRIA

## I SANTORAL



Accés al Breviari

16. ■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / Sl 29 / Jn 4,43-54]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. iv), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.
17. ■ **Dimarts** [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jn 5,1-3a.5-16]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.
18. ■ **Dimecres** [Is 49,8-15 / Sl 144 / Jn 5,17-30]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església. Sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).
19. □ **Dijous** [2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, nazarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters. Sant Amanç o Amanci (s. vii), diaca romà i mr. a Flandes.
20. ■ **Divendres** [Sv 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jn 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Ambròs de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.
21. ■ **Dissabte** [Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jn 7,40-53]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.
22. ■ **† Diumenge vinent**, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Jr 31,31-34 / Sl 50 / He 5,7-9 / Jn 12,20-33]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. v), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

## DIUMENGE IV DE QUARESMA

### ► Lectura del segon llibre de les Cròniques (2Cr 36,14-16.19-23)

En aquells dies, tots els grans sacerdots i el poble reïncidien contínuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestessin, perquè li dolia de perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ells es burlaven dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deia i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus, i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies: el país fruí dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins haver complert setanta anys.

Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvetllà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgues, de viva veu i per escrit, un edicte que deia: «Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els reialmes de la terra, i m'ha encomanat que li construis un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha algú del seu poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui.»

### ► Salm responsorial (136)

R. *Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.*  
Vora els rius de Babilònia ens assèiem / tot plorant d'enyorança de Sió. / Teniem penjades les lires / als salzes que hi ha a la ciutat. R.  
Quan volien que cantéssim / els qui ens havien deportat, / quan demanaven cants alegres / els qui ens havien entrstitit, / i ens deien: «Canteu-nos / algun càntic de Sió.» R.

Com podíem cantar cants del Senyor / en una terra estrangera? / Si mai t'oblidava, Jerusalem, / que se'm paralitzi la mà dreta. R.  
Que se m'encasti la llengua al paladar, / si deixés d'anomenar-te, / si deixés d'evocar el teu record, / per motivar els meus cants de festa. R.

### ► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,4-10)

Germans, Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres que érem morts per les nostres culpes. És per gràcia que Déu us ha salvat. I juntament amb Jesucrist ens ha ressuscitat i ens ha entronitzat en les regions celestials, perquè davant dels segles que vindran quedi ben clara la riquesa de la seva gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres en Jesucrist. A vosaltres, que heu cregut, us ha salvat per gràcia; no ve de vosaltres; és un do de Déu. No és fruit d'unes obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n. Som obra seva: Ell ens ha creat en Jesucrist, per dedicar-nos a unes bones obres, que ell havia preparat perquè visquem practicant-les.

### ► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 3,14-21)

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: «Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la foscor, perquè la llum descobriria com són les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat, sí que busquen la plena llum, i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu.»

### ► Lectura del segundo libro de las Crónicas (2Cr 36,14-16.19-23)

En aquellos días, todos los jefes de los sacerdotes y el pueblo multiplicaron sus infidelidades, según las costumbres abominables de los gentiles, y mancharon la casa del Señor, que él se había construido en Jerusalén. El Señor, Dios de sus padres, les envió desde el principio avisos por medio de sus mensajeros, porque tenía compasión de su pueblo y de su morada. Pero ellos se burlaron de los mensajeros de Dios, despreciaron sus palabras y se mofaron de sus profetas, hasta que subió la ira del Señor contra su pueblo a tal punto que ya no hubo remedio. Los caldeos incendiaron la casa de Dios y derribaron las murallas de Jerusalén; pegaron fuego a todos sus palacios y destruyeron todos sus objetos preciosos. Y a los que escaparon de la espada los llevaron cautivos a Babilonia, donde fueron esclavos del rey y de sus hijos hasta la llegada del reino de los persas; para que se cumpliera lo que dijo Dios por boca del profeta Jeremías: «Hasta que el país haya pagado sus sábados, descansará todos los días de la desolación, hasta que se cumplan los setenta años.»

En el año primero de Ciro, rey de Persia, en cumplimiento de la palabra del Señor, por boca de Jeremías, movió el Señor el espíritu de Ciro, rey de Persia, que mandó publicar de palabra y por escrito en todo su reino: «Así habla Ciro, rey de Persia: "El Señor, el Dios de los cielos, me ha dado todos los reinos de la tierra. Él me ha encargado que le edifique una casa en Jerusalén, en Judá. Quien de entre vosotros pertenezca a su pueblo, ¡sea su Dios con él, y suba!"»

### ► Salmo responsorial (136)

R. *Que se me pegue la lengua al paladar si no me acuerdo de ti.*  
Junto a los canales de Babilonia / nos sentamos a llorar con nostalgia de Sió; / en los sauces de sus orillas / colgábamos nuestras cítaras. R.  
Allí los que nos deportaron nos invitaban a cantar; / nuestros opresores, a divertirlos: / «Cantadnos un cantar de Sió.» R.  
¿Cómo cantar un cántico del Señor / en tierra extranjera! / Si me olvido de ti, Jerusalén, / que se me paralice la mano derecha. R.  
Que se me pegue la lengua al paladar / si no me acuerdo de ti, / si no pongo a Jerusalén / en la cumbre de mis alegrías. R.



Jesús conversa amb Nicodem. Pintura de Jacob Jordaens (1593-1678), Museu de Belles Arts de Tournai (Bèlgica)

### ► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,4-10)

Hermanos: Dios, rico en misericordia, por el gran amor con que nos amó, estando nosotros muertos por los pecados, nos ha hecho vivir con Cristo —por pura gracia estáis salvados—, nos ha resucitado con Cristo Jesús y nos ha sentado en el cielo con él. Así muestra a las edades futuras la inmensa riqueza de su gracia, su bondad para con nosotros en Cristo Jesús. Porque estáis salvados por su gracia y mediante la fe. Y no se debe a vosotros, sino que es un don de Dios; y tampoco se debe a las obras, para que nadie pueda presumir. Pues somos obra suya. Nos ha creado en Cristo Jesús, para que nos dediquemos a las buenas obras, que él nos asignó para que las practicásemos.

### ► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 3,14-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a Nicodemo: «Lo mismo que Moisés elevó la serpiente en el desierto, así tiene que ser elevado el Hijo del hombre, para que todo el que cree en él tenga vida eterna. Tanto amó Dios al mundo que entregó a su Hijo único para que no perezca ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna. Porque Dios no mandó su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Hijo único de Dios. El juicio consiste en esto: que la luz vino al mundo, y los hombres prefirieron la tiniebla a la luz, porque sus obras eran malas. Pues todo el que obra perversamente detesta la luz y no se acerca a la luz, para no verse acusado por sus obras. En cambio, el que realiza la verdad se acerca a la luz, para que se vea que sus obras están hechas según Dios.»

## COMENTARI

# Déu és fidel a l'aliança



En els textos bíblics d'aquest diumenge es contraposen el pecat de l'home i l'amor de Déu, que «estima tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna». La Pasqua ja és a prop i l'Església ens invita a la joia. El Fill de l'home ha estat enlairat a la creu «perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna». Per tal de fer entendre què vol dir creure en el Fill de l'home, l'evangeli de Joan d'avui ens recorda la història d'Israel, que fent camí pel desert s'havia rebel·lat contra Moisès i contra el mateix Déu, per la qual cosa foren castigats amb les mossegades de serps ve-

rinoses i moriren. Els israelites van reconèixer que havien pecat i Déu els va prometre que aquells que havien estat mossegats per les serps, si miraven la serp de bronze, quedaven amb vida. La serp enlairada per Moisès al desert és una prefiguració de Jesús enlairat sobre la creu, font de salvació per a tots els qui creuen que «Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell».

A la nostra infidelitat i al nostre pecat es contraposen la fidelitat i l'amor misericordiós de Déu. Al pecat que mena l'home a l'esclavitud i a la mort es contraposa l'amor de Déu que dona la llibertat i la salvació. La nostra salvació no és mèrit nostre sinó pura gràcia. Diu sant Pau que és «per gràcia que Déu us ha salvat», per

la infinita riquesa del seu amor. Tot això troba el seu ple compliment en Jesucrist: «Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres que érem morts per les nostres culpes». La darrera paraula no la té la mort, sinó la vida. Hem estat salvats per amor. «Tenir la vida eterna» no indica només la benaurança després de la vida terrena, sinó en la vida divina des d'ara. Aquest fragment del col·loqui amb Nicodem resumeix bé el procés de la fe cristiana, que és el mateix camí que seguirà el cec de naixement: veure, creure, tenir vida eterna. Ens fa pensar en l'escena del calvari segons sant Joan: «Miraran aquell que han traspasat» (Jn 19,37).

Ignasi Ricart, claretia



## ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

### Àrea d'Evangelització

#### Moviment de cristians de pobles i comarques de Catalunya

Som un moviment d'Església especialitzat. Som un mitjà per testimoniar, evangelitzar i estendre el Regne de Déu enmig del món. Centrem la nostra acció en un espai concret, els nostres pobles, oberts al món, fent i sentint-nos Església local i universal.

#### Què fem?

—Busquem que la fe cristiana impregni les nostres vides i il·lumini els fets i les situacions, ajudant-nos a convertir les nostres actituds de cor, per donar una resposta evangèlica en el lloc i en el moment històric que vivim.

—Ens ajudem i ens recolzem mútuament en els compromisos que prenem, així com en les diferents situacions i dificultats de la vida quotidiana.

—Arrelats en el nostre medi, col·laborem amb totes les persones de bona voluntat per humanitzar la vida dels nostres pobles.

#### Com ho fem?

—A través de la revisió de vida. Una lectura creient de la realitat. Una escolta de la Paraula, jutjar o pregar amb l'Evangeli. La Paraula portada a la vida: actuar, viure evangèlicament.

—Participant de coordinadores comarcals i diocesanes.



#### Nomenament

El Sr. Bisbe ha fet el següent nomenament: M. Evangelina Fajardo Montecinos, gerent i coordinadora general de la Casa Sacerdotal de Lleida.

## NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

### Dia Mundial de la Vida Consagrada 2015

Ens hem trobat a la Casa de l'Església, Acadèmia Mariana, més de quaranta religiosos i religioses. El nostre bisbe Joan ha presidit l'Eucaristia i ha estat amb nosaltres tota la jornada. El P. Jaume Sidera ens ha fet una xerrada sobre la Vida Consagrada en l'Església actual, a partir de l'Apocalipsi. El seu llenguatge planer i cordial, i la seva saviesa, ens han animat les reunions de grup que hem fet a continuació. L'esmorzar del migdia ha sigut un bon moment per relacionar-nos entre les persones de les diferents comunitats.

No cal dir que el dinar compartit ha estat molt animat... i molt bo!

Toni Riera sj



### Comença el cicle formatiu a la Unitat Pastoral del Pilar i Magdalena

Amb la conferència «L'acompanyament espiritual dels malalts», Angelina Prenafeta, directora del Centre d'Orientació Familiar, ha inaugurat el cicle formatiu pels fidels de la Unitat Pastoral de les parròquies del Pilar i Santa Maria Magdalena. El cicle vol posar l'accent en un procés continu de formació.

La primera d'aquestes formacions va tenir lloc el dia 30 de gener a la sala de conferències de la parròquia de la Magdalena, al final de la qual el seu rector, Mn. Robert Louan, va convidar a tots els presents a continuar participant de les formacions que s'aniran succeint. Mn. Robert va acabar amb aquesta crida: «Suscitarem en nosaltres mateixos la set d'aprendre i de conèixer, més i més, a Crist per estimar-lo més i servir-lo millor.»



## AGENDA

### Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h  
Dissabtes de 10 a 14 h  
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 15 de març. Dia del Seminari:**  
—Visita Pastoral al Soleràs i Granyena.
- **Dilluns, 16 de març:**  
—Visita Pastoral al Soleràs i Granyena.
- **Dimarts, 17 de març:**  
—16 h, visiten al Sr. Bisbe els confirmants del Col·legi Maristes.
- **Dijous, 19 de març. Sant Josep.**
- **Divendres, 20 de març:**  
—19 h, Consell diocesà Pastoral i caps de les Àrees. Acadèmia Mariana.
- **Dissabte, 21 de març:**  
—9.30 h, trobada de la Xarxa d'Entitats Socio-caritatives. Col·legi Maristes.
- **Diumenge, 22 de març:**  
—12 h, Pregó de Setmana Santa a càrrec del P. Millán. Escorxador.  
—19.30 h, Eucaristia i concert de Setmana Santa.

### Exercicis espirituals - Setmana Santa 2015



Adreçats a religioses i religiosos.  
Obert a laics i laiques

#### Predicador:

P. Jaume Sidera, cmf

**Lloc:** Acadèmia Mariana, 17

#### Dates:

Del 27 de març de 2015, a les 20 h,  
al 2 d'abril de 2015 després d'esmorzar

#### Inscripcions:

M. Pilar Figuerola (tel. 616 607 799)  
M. Àngeles Gonzalo (tel. 685 208 555)

A/e: vidaconslleida@gmail.com

## AYUDANDO A VIVIR

### Aprender a escuchar a Dios en el silencio

El próximo domingo, día 22, celebramos como cada año el llamado Día del Seminario, y quiero hacer una llamada especialmente a aquellos jóvenes y no tan jóvenes que han sentido de alguna manera la vocación al sacerdocio ministerial (alguno de ellos me ha dicho que no lo descarta, pero quiere pensarlo más). Les invito a detenerse un tiempo y a ponerse a la escucha del Dios, que sigue llamándolos. Y a hacerlo fijándose en una experiencia vivida por el profeta Elías (cf. 1Re 19,3ss), que vivió una crisis de sentido como la de muchos jóvenes de hoy.

Elías llega a la montaña de Horeb huyendo y cansado física y moralmente. A medida que va caminando va recorriendo también un camino en su interior. Había tenido mucho éxito en su misión y, sin embargo, ha entrado en una profunda crisis. Antes tenía mucha seguridad y ahora se siente desorientado e inseguro ante su futuro, se lamenta de sus debilidades y decide poner fin a su carrera. Va huyendo, pero le ahoga la soledad personal, nadie lo comprende y quiere reorientar su vida. Vive un momento de luz y de gracia que le da fuerzas (19,8), pero sigue encerrado en

sí mismo —de hecho se instala en una cueva—. Percibe que Dios sigue llamándole a la etapa decisiva de su vida y, de hecho, tendrá una profunda experiencia de Dios en aquella montaña, pero ha tenido que superar resistencias interiores y dar un paso adelante para ver la vida desde un nuevo ángulo.

El relato es especialmente sugerente: «Sal y quédate de pie ante Yahvé» (19,11). Por fin percibe que Dios se manifiesta en la noche oscura de su vida. Pero no es el Dios que esperaba: el Dios de la victoria, del poder, del triunfo sobre los adversarios. Es un Dios de silencio y de paz. Elías se imaginaba que el Señor estaba en el viento impetuoso, un huracán tan violento que astillaba las montañas y desmenuzaba las rocas. Pero el Señor no estaba en el huracán, y continúa el desconcierto.

Dios no se le manifiesta de manera sensible y quitándole las dudas. Dios se le revela de una forma inesperada: en un «murmullo de una brisa suave» (19,12), en el silencio, en el misterio, en la trascendencia. Le pide mirarlo con más profundidad y exigencia. Esto es importante: sólo desde esta perspectiva podremos

entender también el silencio de Dios en la cruz de Jesús, un silencio elocuente que no es ausencia de comunicación sino entrega de la Palabra. Una paradoja que resumirá magistralmente san Juan de la Cruz en su *Cántico Espiritual*: «La música callada, la soledad sonora, la cena que recrea y que enamora.»

Hay que ponerse así ante Dios para acoger su llamada, su Palabra, con atención continua y salida permanente de sí mismo, silencio, tiempo para escuchar, para «estar con Él». Con un diálogo que puede empezar con la pregunta: ¿qué buscas? y continuar con otra pregunta: ¿qué quieres que haga, Señor? abriéndose a la voz de Dios en actitud receptiva. Esto pide el esfuerzo de salir de nosotros mismos, de nuestros habituales soliloquios, y establecer un diálogo real con Aquel que sigue llamando y esperando respuestas generosas. El drama espiritual de Elías nos ayuda a releer nuestra propia experiencia de llamados para ser enviados a un mundo necesitado de transformación.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**  
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: [mcs.bisbatlleida@gmail.com](mailto:mcs.bisbatlleida@gmail.com)

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737